

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 28002 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezů 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 12. 2. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k jeho odvolání dílčím způsobem změněno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 10. 2019, sp. zn. X, č. j. X, jímž bylo rozhodnuto o vině žalobce přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Po přeformulování výroku ze strany žalovaného byl žalobce shledán vinným tím, že dne X, v X hodin, v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, řídil motorové vozidlo tovární značky X, registrační X, po pozemní komunikaci ulicí X v X, ve směru od diskotéky X do centra města, a to v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou byl ještě pod vlivem jiné návykové látky. Při silniční kontrole (vozidlo zastaveno u základny RZS) se žalobce na výzvu Policie ČR odmítl podrobit orientačnímu vyšetření (testem DRUGWIPE), a následně se na vlastní žádost podrobil odbornému lékařskému vyšetření - cílenému klinickému vyšetření lékařem, včetně odběru biologického materiálu (odběru vzorku žilní krve) ke zjištění, zda není ovlivněn návykovou látkou. Provedeným toxikologickým vyšetřením biologického materiálu žalobce (odebraného vzorku žilní krve) bylo znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, prokázáno, že hodnota jiné návykové látky, Methamfetaminu v krevním vzorku odebraném žalobci, v době řízení vozidla, činila nejméně 112 ng/ml, kdy toto množství přesahuje limitní hodnoty stanovené nařízením vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou.
3. Za přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu a § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 10 000 Kč, podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu byl žalobci dále uložen šestiměsíční trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a dále podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady řízení ve výši 6 000 Kč.
4. V žalobě žalobce namítal, že nebylo jednoznačně zjištěno naplnění formálních a materiálních znaků přestupku. Ze strany správního orgánu nebyla dle žalobce jednoznačně vyvrácena verze žalobce o možnosti požití jiné návykové látky v průběhu silniční kontroly či v době, kdy měl žalobce zajistit vozidlo před odjezdem do zdravotnického zařízení, kde se měl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. K ovlivnění návykovou látkou mohlo dojít po zastavení vozidla v důsledku konzumace zbytku návykové látky ze strachu, že by ji u žalobce zasahující policisté našli. Žalobci také nebylo prokázáno, že svým jednáním kohokoli ohrozil či narušil veřejný zájem. Není pravdou, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Přístup žalovaného k posouzení materiálních znaků přestupku jde proti smyslu a logice chápání materiálního a formálního znaku přestupku.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, je zjevné, že nelze naplnění materiálního znaku odůvodnit naplněním znaku formálního. Pro posouzení materiálního znaku přestupku by muselo dojít k přesnému zjištění místa spáchání přestupkového jednání a k jednoznačnému určení průběhu protiprávního jednání. K žádnému ohrožení ostatních účastníků provozu dle žalobce nedošlo.

II. Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

III. Zjištění ze správního spisu

6. Přestupek žalobce oznámila Policie ČR správnímu orgánu I. stupně a spolu s oznámením přestupku postoupila oznámení o přestupku sepsané v den silniční kontroly žalobce, dále protokol o lékařském vyšetření spočívajícím v odběru krve žalobci, úřední záznam o provedené silniční kontrole, úřední záznam o kontrole řidiče a odběru biologického materiálu a žádost o vyšetření žalobce ve zdravotnickém zařízení. Správní orgán I. stupně dne 9. 7. 2019 oznámil žalobci zahájení řízení o přestupku a ustanovil znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, který provedl analýzu vzorku krve žalobce a následně předložil znalecký posudek, z něž plyne, že žalobce byl v době kontroly policie ovlivněn methamfetaminem, neboť znalec konstatoval nález methamfetaminu v koncentraci 112 ng/ml a jeho hlavního metabolitu amphetaminu v koncentraci 11 ng/ml. Příkazem ze dne 2. 8. 2019 byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, proti příkazu si podal odpor.
7. V dalším průběhu řízení byl přestupek projednán při ústním jednání dne 10. 9. 2019, kdy byly provedeny listinné důkazy včetně znaleckého posudku. Ústní jednání dále pokračovalo ve dnech 1. 10. 2019 a 21. 10. 2019, kdy byli jako svědci vyslechnuti policisté X a X. Oba svědci uvedli, že provedli silniční kontrolu žalobce, který odmítl orientační vyšetření na zjištění ovlivnění návykovou látkou, nicméně souhlasil s vyšetřením u lékaře v České Lípě, kam jej policisté následně eskortovali. Vozidlo žalobce zůstalo stát na místě, kde jej policisté zastavili. K dotazu správního orgánu policisté uvedli, že žalobce vozidlo nepřeparkovával, po celou dobu kontroly, eskorty k lékaři i samotného lékařského vyšetření měli žalobce pod vizuální kontrolou. Žalobce ničeho nepožil, nejedl, nepil, nekouřil. Po skončení vyšetření žalobce odešel.
8. Rozhodnutím ze dne 21. 10. 2019 byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, který spáchal z nedbalosti. Správní orgán I. stupně poukázal na nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, dle něž je limitní hodnotou v případě methamfetaminu 25 ng/ml, což žalobce dle závěrů znalce bezpochyby překročil. Tím žalobce porušil povinnost dle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a naplnil formální znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Svým jednáním ohrozil bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a zájem na ochraně života, zdraví a majetku. Správní orgán I. stupně uložil za přestupek pokutu při

polovině rozpětí zákonné sazby, tedy ve výši 10 000 Kč, šestiměsíční zákaz řízení motorových vozidel, kdy setrval na spodní hranici zákonné sazby, a žalobci dále uložil k úhradě náklady řízení v paušální částce 6 000 Kč.

9. Po odvolání žalobce žalovaný napadeným změnovým rozhodnutím přeformuloval popis jednání žalobce a upravil ustanovení právního předpisu, dle něž je ukládán správní trest. Změnu odůvodnil tím, že lékařskému vyšetření se žalobce nepodrobil na výzvu policisty, jak bylo v prvostupňovém rozhodnutí uvedeno, nýbrž o ně sám požádal. Ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo také nadbytečně uvedeno ustanovení § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, které se týká příkazu. Z těchto důvodů přistoupil žalovaný ke změně prvostupňového rozhodnutí. Jinak však žalovaný odvolání žalobce nepřisvědčil. Uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně není vadné, osoba žalobce jako řidiče byla při silniční kontrole řádně identifikována, výpovědi svědků vyvracejí verzi žalobce, že návykovou látku požil až po odstavení vozidla z pozemní komunikace. Důkazní materiál je ucelený a konzistentní, o zjištěném skutkovém stavu nepanují důvodné pochybnosti. Rovněž námitku nenaplnění materiální stránky přestupku žalovaný nepřijal. Jednání žalobce jednoznačně nese znaky společenské nebezpečnosti. Společnost nemá zájem na tom, aby účastník silničního provozu neplnil zákonné povinnosti řidiče, a zvyšoval tak riziko kolizní situace. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, a dodal, že k jednání žalobce, jímž naplnil formální znaky přestupku, se nepřidružily žádné významné okolnosti vylučující porušení nebo ohrožení zájmů společnosti. K závažnosti řízení pod vlivem návykové látky žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 3 As 58/2013-46. S uloženým trestem se žalovaný ztotožnil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/20163-16, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
11. Podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
12. Podle § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou

návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

13. Podle § 1 nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, je limitní hodnotou methamfetaminu, při jejímž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného touto návykovou látkou 25 ng/ml.
14. Pokud jde o naplnění formálních znaků přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, nemá soud v tomto směru žádných pochybností. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že žalobce dne 28. 6. 2019 v Doksech řídil motorové vozidlo v době, kdy byl ovlivněn methamfetaminem, což plyne především z jednoznačného závěru znaleckého posudku. Spočívá-li obrana žalobce v tom, že návykovou látku užil až v době po zastavení policií, považuje soud takovou argumentaci za účelovou a zcela vyvrácenou svědeckými výpověďmi obou policistů, kteří kontrolu žalobce včetně jeho eskorty k lékařskému vyšetření provedli. Svědci jednoznačně uvedli, že žalobce měli neustále pod vizuální kontrolou a žalobce ničeho nepožil. Výslovně rovněž vypověděli, že žalobce neponechali samotného za účelem přeparkování jeho vozidla. Výpověď policistů je zcela hodnověrná, když popisuje průběh událostí tak, jak lze jejich průběh logicky předpokládat. Naopak verze žalobce, dle níž jej dva policisté ponechali bez dozoru, čehož žalobce využil k požití drogy, uvěřitelně nepůsobí. Policisté, kteří vypovídali konzistentně, současně, na rozdíl od žalobce, nemají na věci osobní zájem. Skutková verze žalobce ohledně užití návykové látky teprve po zastavení policií byla tedy provedeným dokazováním vyvrácena. Byly tak prokázány skutečnosti odůvodňující závěr o naplnění formálních znaků přestupku dle výše uvedeného ustanovení zákona o silničním provozu, když žalobce porušil povinnost dle § 5 odst. 2 písm. b) zmíněného zákona a řídil vozidlo pod vlivem jiné návykové látky.
15. Druhá a poslední žalobní námitka pak směřuje k tomu, že žalobce nenaplnil materiální stránku přestupku. Ani tato námitka však důvodná není. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuváděl, že formální a materiální znaky přestupku jsou totožné. K otázce naplnění materiální stránky přestupku krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015-31 (rozhodnutí NSS dostupná na www.nssoud.cz), kde Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za delikt, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak deliktu (srov. např. rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 – 45, publ. pod č. 2011/2010 Sb. NSS). Materiální znak ohrožovacího správního deliktu spočívající ve společenské škodlivosti je naplněn již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům. Součástí skutkové podstaty ohrožovacích deliktů totiž není následek v podobě zasažení do zákonem chráněných zájmů, nýbrž postačí pouhé jejich ohrožení. Tato koncepce znamená, že v běžně se vyskytujících případech, které nezavdávají svými mimořádnými okolnostmi důvod věc posoudit jinak, je naplněním formální stránky přestupku naplněna také stránka materiální.“*
16. Popsaný závěr, s nímž se krajský soud ztotožňuje, je důsledkem současně přijímané formálně – materiální koncepce přestupků, kdy v běžně se vyskytujících případech, které

nezavdávají svými mimořádnými okolnostmi důvod věc posoudit jinak, je naplněním formální stránky přestupku naplněna také stránka materiální. Žalovaný přitom správně konstatoval, že žádné mimořádné okolnosti v případě žalobce z provedení dokazování nevyplývaly. Žalobce řídil vozidlo pod vlivem návykové látky, čímž ohrožoval bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, resp. životy, zdraví a majetek dalších osob. K učinění tohoto závěru není třeba identifikovat a ztotožňovat konkrétní osoby, které se snad v místech žalobcovy jízdy v rozhodné době pohybovaly. Ohrožovací jednání žalobce je společensky škodlivé, a materiální stránka přestupku je tak bezpochyby naplněna. K označení přestupkového jednání žalobce za společensky škodlivé se nevyžaduje, aby žalobce konkrétní osoby skutečně připravil o život, ublížil jim na zdraví či způsobil majetkovou škodu. V takových případech by byl žalobce patrně postižen dle jiných ustanovení právního řádu. Krajský soud tedy uzavírá, že materiální stránka přestupky byla naplněna, což správní orgány správně konstatovaly.

V. Závěr a náklady řízení

17. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
18. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
19. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo

rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. srpna 2020

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce